

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 14. listopadu 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Německo) — Spolková republika Německo v. Kaveh Puid

(Věc C-4/11) ⁽¹⁾

(„Azyl — Listina základních práv Evropské unie — Článek 4 — Nařízení (ES) č. 343/2003 — Článek 3 odst. 1 a 2 — Určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států — Články 6 až 12 — Kritéria k určení příslušného členského státu — Článek 13 — Podpůrné ustanovení“)

(2014/C 9/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo

Žalovaný: Kaveh Puid

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Výklad čl. 3 odst. 2 první věty nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 109) — Povinnost členského státu převzít

odpovědnost za posouzení žádosti o azyl na základě čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 343/2003 v případě hrozícího porušení základních práv žadatele nebo neuplatnění minimálních norem stanovených směrnicemi 2003/9/ES a 2005/85/ES členským státem příslušným k posouzení žádosti na základě kritérií stanovených uvedeným nařízením

Výrok

Nemohou-li členské státy nevědět o skutečnosti, že systémové nedostatky azylového řízení a podmínek přijímání žadatelů o azyl v členském státě, který byl původně na základě kritérií stanovených v kapitole III nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států, určen za příslušný k posouzení žádosti, představují závažné a prokazatelné důvody pro domněnku, že dotyčný žadatel o azyl bude vystaven skutečnému riziku nelidského nebo ponižujícího zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie, což musí ověřit předkládající soud, nesmí členský stát, který určuje příslušný členský stát, žadatele o azyl přemístit do členského státu původně určeného za příslušný k posouzení žádosti a je s výhradou využití možnosti, že žádost posoudí sám, povinen pokračovat v přezkumu kritérií stanovených v uvedené kapitole, aby tak určil, zda lze na základě některého z uvedených kritérií, nebo v opačném případě na základě článku 13 téhož nařízení, určit za příslušný některý jiný členský stát.

Naproti tomu v takovéto situaci skutečnost, že žadatel o azyl nemůže být přemístěn do členského státu, který byl původně určen za příslušný k posouzení žádosti, jako taková neznamená, že členský stát, který určuje příslušný členský stát, je na základě čl. 3 odst. 2 nařízení č. 343/2003 povinen sám posoudit žádost o azyl.

(¹) Úř. věst. C 95, 26.3.2011.